

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 martie 2010

mun. Chișinău

Plenul Curții Supreme de Justiție, prezidat de Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, Raisa Botezatu, cu participarea procurorului Sergiu Crijanovschi și avocatului Ion Cerga a judecat în ședință publică recursul în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 septembrie 2000, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 13 iunie 2000 și sentinței Tribunalului Chișinău din 10 aprilie 2000 declarat de avocatul Alexandru Bodnariuc în interesele condamnatului

Proca Vitalie Ion,

născut la 24.04.1979, originar din s.Codreanca, r-nul Strășeni, domiciliat în s.Pitușca, r-nul Călărași, moldovean, cetățean al RM, studii medii incomplete, celibatar, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat: la 12.12.1996, de către Judecătoria Călărași, în baza art.119 alin.3 CP la 5 ani privațiune de libertate și în baza art.43 CP, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul a susținut recursul în anulare și a solicitat admiterea lui.

Procurorul s-a pronunțat pentru admiterea recursului în anulare, motivînd că este întemeiat.

Asupra recursului în anulare, în baza materialelor din dosar, Plenul

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 02 decembrie 1998, Proca Vitalie Ion a fost condamnat în baza:
-art.120 alin.2 CP (red.1961) – la 8 ani privațiune de libertate;

-art.227 alin.2 CP (red.1961) – la 3 ani privațiune de libertate;

-art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961) – la 20 de ani privațiune de libertate, cu confiscarea averii;

-art.15,88 pct.1,9 CP (red.1961) – la 25 de ani privațiune de libertate;

-art.88 pct.1,4,6,9 CP (red.1961) – la detențiune pe viață.

În baza art.39 CP (red.1961), pentru concurs de infracțiuni, i s-a stabilit pedeapsa detențiunii pe viață, cu confiscarea averii.

În baza art.40 CP (red.1961), prin cumul de sentințe, i s-a stabilit pedeapsa definitivă a detențiunii pe viață, cu confiscarea averii.

S-a dispus încasarea de la Proca V. a pagubei materiale în beneficiul lui Enache E. în mărime de 11687 lei și în beneficiul lui Răilean L. în mărime de 3105 lei.

2. În fapt, prima instanță a reținut următoarele:

Proca V., la începutul lunii ianuarie 1997, aflându-se la domiciliul său în s.Pitușca, r-nul Călărași, a confecționat din două bucăți de țevă metalică un pistol mascat sub stilou de calibrul 5,6 mm, pe care, împreună cu 2 cartușe l-a păstrat ilegal la sora sa, Proca N., în odaia 77, căminul 19, din str.Florilor 4/2, pînă la 30.03.1997, cînd au fost depistate și ridicate de colaboratorii de poliție.

Tot el, la 29.03.1997, aproximativ la ora 21.00, aflându-se pe str.B.Voievod 6/3, mun.Chișinău, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Malearciuc A., aplicînd forța fizică față de cet.N.Calestru, în mod deschis i-au sustras bunuri, cauzîndu-i o pagubă materială în mărime de 706 lei.

Tot el, la 25.12.1997, aproximativ la ora 21.30, prin înțelegere prealabilă, împreună cu trei persoane în privința cărora cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, înarmîndu-se cu bucăți de țevi metalice, mascîndu-se, au pătruns în casa familiei Enache din s.Măgdăcești, r-nul Criuleni, în care se aflau Enache Axenia, Gaburova Eufrosinia și Bogaciova Ina împreună cu fiul său, Cristian, în vîrstă de 2 ani și 6 luni, și, atacîndu-le, le-au aplicat lovituri cu țevi metalice în diferite părți ale corpului, cauzîndu-le lui Enache A. și Bogaciova I. – leziuni corporale grave periculoase pentru viață, și lui Gaburova E. - leziuni corporale mai puțin grave, cu dereglarea sănătății de lungă durată, însușindu-și bunuri materiale, cauzîndu-i lui Bogaciova I. o pagubă materială în mărime de 3105 lei, lui Enache A. și Gaburova E. - în mărime de 15497 lei.

Tot el, în aceleași circumstanțe, cu scopul de omor, din interes acaparator, pentru a înlesni săvîrșirea tîlhăriei și profitînd de starea de neputință a victimei de a se apăra, le-au aplicat lui Bogaciova I. și Enache A. lovituri în diferite părți ale corpului cu o bucată de țevă metalică, cauzîndu-le leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora Bogaciova I. a decedat pe loc, iar Enache A. a decedat la 27.12.1997.

Tot el, în aceleași circumstanțe, cu scopul de omor, din interes acaparator, pentru a înlesni săvârșirea tâlhăriei și profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra, i-a aplicat lui Gaburova E. lovituri în diferite părți ale corpului cu o bucată de țeavă metalică, i-a legat mâinile și un lanț la gât din ață sintetică, i-a pricinuit arsuri termice cu fierul de călcat, cauzându-i leziuni corporale mai puțin grave, cu dereglarea sănătății de lungă durată, în rezultat la ce victima și-a pierdut cunoștința, iar Proca V., considerând că aceasta decedase, și-a continuat acțiunile criminale.

2.1. În drept, prima instanță a reținut încadrarea faptelor comise de Proca V. în prevederile:

- art.120 alin.2 CP (red.1961) – sustragerea deschisă a bunurilor materiale din avutul proprietarului, însoțită de violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, în urma înțelegerii prealabile, de către un grup de persoane, în mod repetat, care a cauzat o daună materială considerabilă;

-art.227 alin.2 CP (red.1961) – fabricarea și păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

-art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961) – atacul săvârșit în scopul însușirii avutului proprietarului, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanelor, săvârșit în urma înțelegerii prealabile, de către un grup de persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea leziunilor corporale grave, în scopul însușirii avutului în proporții mari;

-art.15,88 pct.1,9 CP (red.1961) – tentativă de omor premeditat, săvârșit în interes acaparator, profitând de neputința victimei de a se apăra;

-art.88 pct.1,4,6,9 CP (red.1961) – omorul premeditat, săvârșit în interes acaparator, asupra a două sau mai multe persoane, cu o deosebită cruzime, profitând de neputința victimei de a se apăra.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către inculpatul Proca V., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, motivând că nu-și recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.88 și 15,88 CP, considerând că i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 23 iunie 1999, a fost respins apelul inculpatului Proca V. ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. Decizia nominalizată a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Curmei G. în interesele condamnatului și de condamnatul Proca V., care au solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, motivând că instanța nu a luat în considerație faptul că, la

momentul săvârșirii jafului, condamnatul era minor, astfel stabilindu-i o pedeapsă prea aspră; la fel, condamnatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.15,88 și 88 pct.1,4,6,7 CP; instanța și-a întemeiat sentința în baza probelor de la ancheta preliminară, dar trebuia să o bazeze pe probele cercetate în ședința de judecată; pe tot parcursul anchetei preliminare a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 1999, au fost casate hotărârile judecătorești atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei în Tribunalul Chișinău.

6. Prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 10 aprilie 2000, Proca Vitalie Ion a fost condamnat în baza:

-art.120 alin.2 CP (red.1961) – la 8 ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii;

-art.227 alin.2 CP (red.1961) – la 3 ani privațiune de libertate, fiind absolvit de pedeapsa aplicată în temeiul art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a V-a de la adoptarea Constituției Republicii Moldova;

-art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961) – la 20 de ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii;

-art.15,88 pct.1,7,9 CP (red.1961) – la 24 de ani privațiune de libertate;

-art.88 pct.1,4,6,7,9 CP (red.1961) – la 25 de ani privațiune de libertate.

În baza art.39 CP (red.1961), pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, i s-a stabilit pedeapsa de 25 de ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii.

În baza art.40 CP (red.1961), prin cumul de sentințe, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 25 de ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii, în colonie de corectare prin muncă cu regim înăsprit.

S-a dispus încasarea de la Proca V. a pagubelor materiale în beneficiul lui Enache A. și Gaburova E. în mărime de 11687 lei și în beneficiul lui Răilean L. în mărime de 3105 lei.

7. Decizia nominalizată a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată Gaburova E., reprezentantul părții vătămate Railean L., avocatul Curmei G. în interesele inculpatului și de inculpatul Proca V.

7.1. În apelul procurorului, s-a solicitat casarea sentinței în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai aspră, motivându-se că instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu lucrează, la locul de trai se caracterizează negativ, a comis infracțiunile incriminate în termenul de probă. Din materialele dosarului rezultă că Proca V. era cel

mai agresiv și coordona acțiunile celorlalți inculpați, ceea ce a fost confirmat în ședința de judecată de partea vătămată.

7.2. În apelurile părții vătămate Gaburova E. și reprezentantului părții vătămate Răilean L., s-a solicitat casarea sentinței în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai aspră, motivându-se că pentru infracțiunile săvârșite acestuia trebuie să-i fie aplicată pedeapsa maximă.

7.3. În apelurile avocatului Curmei G. în interesele inculpatului și inculpatului Proca V., s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, motivându-se că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.15,88 și 88 pct.1,4,6,7 CP; la fel, caracteristicile eliberate de la primărie nu sînt obiective; Proca V. este dintr-o familie cu trei copii, mama sa este bolnavă.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 13 iunie 2000, au fost respinse apelurile ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

9. Decizia nominalizată a fost atacată cu recursuri de către procuror, partea vătămată Gaburova E., reprezentantul părții vătămate Răilean L., avocatul Curmei G. în interesele condamnatului și de condamnatul V.Proca.

9.1. În recursul procurorului, s-a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată condamnatului pedeapsa detențiunii pe viață, motivându-se că instanța, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație caracterul și gradul social al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care agravează răspunderea. Proca V. a organizat deplasarea infractorilor la locul crimei, anume el a coordonat acțiunile celorlalți infractori, infracțiunile au fost săvârșite cu o deosebită cruzime, în prezența unui copil de 2 ani și 6 luni.

9.2. În recursurile părții vătămate Gaburova E. și reprezentantului părții vătămate Răilean L., s-a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată condamnatului pedeapsa detențiunii pe viață, motivându-se că pentru infracțiunile săvârșite acestuia trebuie să-i fie aplicată pedeapsa maximă.

9.3. În recursurile avocatului Curmei G. în interesele condamnatului și condamnatului Proca V., s-a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, motivându-se că inculpatul nu este

vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.15,88 și 88 pct.1,4,6,7 CP; la fel, a fost invocat că Proca V. este dintr-o familie cu trei copii, mama sa este bolnavă.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 septembrie 2000, au fost respinse recursurile, ca fiind nefondate.

11. La 14.09.2009, avocatul Bodnariuc A. în interesele condamnatului Proca V. a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești în partea condamnării, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, motivînd că a intervenit o situație favorabilă pentru condamnat și acesta beneficiază de efectul retroactiv al legii penale. Totodată, recurentul solicită liberarea condamnatului de ispășirea pedepsei, deoarece, conform raportului de expertiză nr.110 din 16.04.2008, condamnatul s-a îmbolnăvit de o boală prevăzută în Lista bolilor somatice, care constituie temei pentru liberarea lui de ispășirea pedepsei.

12. Plenul conchide: admite recursul în anulare, casează hotărârile judecătorești în partea condamnării și în partea aplicării pedepsei definitive, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în părțile respective.

Concluzia nominalizată se bazează pe următoarele motive.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de judecată, la momentul judecării cauzei, corect a stabilit temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției respective.

Instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, corect a stabilit temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelurilor ca fiind neîntemeiate.

Instanța de recurs, verificînd legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosarul cauzei, corect a respins recursurile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Motivul invocat în recursul în anulare privind eliberarea condamnatului de ispășirea pedepsei în legătură cu faptul că este grav bolnav se respinge ca neîntemeiat, deoarece chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3) CPP – liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave, se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

Din prevederile art.452 alin.(2) CPP, rezultă că părțile pot declara, în favoarea condamnatului, recurs în anulare împotriva hotărârilor

irevocabile dacă situația favorabilă condamnatului a apărut după irevocabilitatea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs în anulare, judecînd cauza, constată existența unei situații favorabile condamnatului, care a apărut după irevocabilitatea hotărîrilor atacate.

Proca Vitalie a fost condamnat în baza art.120 alin.2 CP (red.1961), sancțiunea căruia prevedea închisoare de la 5 la 12 ani; în baza art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961), care prevedea închisoare de la 10 la 25 de ani; în baza art.15,88 pct.1,7,9 și 88 pct.1,4,6,7,9 CP (red.1961), care prevedea închisoare de la 10 la 25 de ani sau detențiune pe viață, stabilindu-i-se pedepse în limitele sancțiunilor prevăzute de legea penală la momentul săvîrșirii infracțiunilor.

La momentul săvîrșirii infracțiunii și condamnării în baza art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961), suma de 15497 lei, constituia proporții mari și fapta condamnatului a fost calificată ca - atacul săvîrșit în scopul însușirii avutului proprietarului, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanelor, săvîrșit în urma înțelegerii prealabile, de către un grup de persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea leziunilor corporale grave, în scopul însușirii avutului în proporții mari.

Prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.292 din 21.12.2007 (M.O. nr.28-29 din 08.02.2008), au fost modificate prevederile art.126 CP și, în redacția nouă, se consideră proporții mari, valoarea bunurilor sustrase, care, la momentul săvîrșirii infracțiunii, depășește 2500 unități convenționale, adică 50 000 lei.

Astfel, suma de 15497 lei, în prezent, nu constituie proporții mari, ci proporții considerabile.

Prin urmare, legea penală în vigoare prevede răspunderea:

- pentru atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvîrșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea daunei în proporții considerabile, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății - în baza art.188 alin.(3) lit.c) CP, sancțiunea căruia prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 12 ani;

- pentru sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) CP, sancțiunea căruia prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani;

- pentru tentativă de omor, săvârșit în interes material, profitând de starea de neputință a victimei, cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni – în baza art.27,145 alin.(2) lit.b),e),k) CP, sancțiunea căruia prevede pedeapsa cu închisoare de la 12 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață;

- pentru omor, săvârșit în interes material, profitând de starea de neputință a victimei, asupra a două persoane, cu o deosebită cruzime, cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni – în baza art.145 alin.(2) lit.b),e),g),j),k) CP, sancțiunea căruia prevede pedeapsa cu închisoare de la 12 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

În conformitate cu prevederile art.10 CP, legea penală care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

În prezent, sancțiunile art.187 alin.(2) lit.b),e),f), art.188 alin.(3) lit.c), art.27,145 alin.(2) lit.b),e),k) și art.145 alin.(2) lit.b),e),g),j),k) CP sînt mai blînde decît sancțiunile articolelor în a căror bază a fost condamnat V.Proca și, astfel, în părțile respective se impune intervenirea în hotărîrile judecătorești prin prisma art.10 CP.

Raportînd prevederile legii menționate la starea de fapt reținută în cauză, în prezent faptele săvârșite de Proca Vitalie urmează a fi recalificate din prevederile art.120 alin.2 CP (red.1961) în prevederile art.187 alin.(2) lit.b),e),f) CP, din prevederile art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 CP (red.1961) în prevederile art.188 alin.(3) lit.c) CP, din prevederile art.15,88 pct.1,7,9 CP (red.1961) în prevederile art.27,145 alin.(2) lit.b),e),k) CP și din prevederile art.88 pct.1,4,6,7,9 CP (red.1961) în prevederile art.145 alin.(2) lit.b),e),g),j),k) CP.

La stabilirea pedepsei condamnatului Proca V. vor fi luate în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și la aplicarea pedepsei în baza art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) CP vor fi aplicate prevederile art.70 alin.(3) CP, deoarece, la data săvârșirii infracțiunii, condamnatul nu atinsese vîrsta de 18 ani.

În consecință, recursul în anulare declarat de avocat în interesele condamnatului urmează a fi admis și, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

13. În conformitate cu articolul 457 Cod de procedură penală, Plenul

H O T Ă R Ă Ș T E :

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Alexandru Bodnariuc în interesele condamnatului Proca Vitalie, casează decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 septembrie 2000, decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 13 iunie 2000 și sentința Tribunalului Chișinău din 10 aprilie 2000 în cauza penală privindu-l pe Proca Vitalie Ion, în partea condamnării și în partea aplicării pedepsei definitive, rejudecă cauza și pronunță în părțile respective o nouă hotărâre, prin care:

Faptele lui Proca Vitalie Ion se recalifică din prevederile art.120 alin.2 Cod penal (red.1961) în prevederile art.187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, din prevederile art.121 alin.2 pct.1,2,3,6,7 Cod penal (red.1961) în prevederile art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, din prevederile art.15,88 pct.1,7,9 Cod penal (red.1961) în prevederile art.27,145 alin.(2) lit.b),e),k) Cod penal și din prevederile art.88 pct.1,4,6,7,9 Cod penal (red.1961) în prevederile art.145 alin.(2) lit.b),e),g),j),k) Cod penal și i se aplică pedeapsa:

- în baza art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, prin aplicarea art.70 Cod penal - 3 ani închisoare;
- în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal – 12 ani închisoare;
- în baza art. 27,145 alin.(2) lit.b),e),k) Cod penal – 15 ani închisoare;
- în baza art. 145 alin.(2) lit.b),e),g),j),k) Cod penal – 20 de ani închisoare.

În baza art.39 Cod penal (red.1961), pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, lui Proca Vitalie Ion i se stabilește pedeapsa de 20 de ani închisoare.

În baza art.40 Cod penal (red.1961), la pedeapsa aplicată se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Călărași din 12.12.1996 și lui Proca Vitalie Ion i se stabilește pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei lui Proca Vitalie Ion se va calcula de la 29 martie 2010, cu deducerea perioadei arestării și aflării în detenție de la 15 aprilie 1998 până la ziua pronunțării prezentei hotărâri.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Hotărârea este irevocabilă.

Președintele interimar al
Curții Supreme de Justiție

Raisa Botezatu